

הכתר

גליון מס' 27

אדר
 תשס"ז

מיועד בעיקר לאברכים בעצמם.

 תגובות ותרומות ניתן לשלוח למערכת 'הכתר'
 ת.ד. 57375 ירושלים.

הזכויות לא שמורות, מצוה לצלם, לתרגם ולהפיץ.

לקט מאמרים לחיזוק הצניעות

"ומקום פה עמדי לעורר על ענין מכאיב ומבהיל שטועים בו רבים... יש הנמנעים מדבר בזה מטעמי צניעות. שומו שמים! בדור פרוץ וירוד בכל הענינים, בהלבשה... בריש גלי ולא יתבוששו, ולדבר בעניני קדושה וצניעות זהו נגד הצניעות! היש לך הטעיית היצר גדולה מזו?" (הגר"א קוטלר זצ"ל)

קטעים מדברי גדולי ישראל שליט"א

(בכנס החיזוק בקרית ספר, טבת תשס"ז)

הגאון רבי נסים קרליץ שליט"א

למעשה אצלנו הבנות מתחנכות בבתי ספר ובסמינרים, השותפים בחינוך הם ההורים והמורות. הדבר שמשפיע ביותר הוא הדוגמא העצמית, החינוך הכי גדול הוא מה שהילדים רואים. האמא חייבת לחנך את הילדים וא"כ היא חייבת להיות דוגמא לילדים, ואם היא קצת מקילה בצניעות, היא מזיקה לכל הדורות הבאים.

וכן המורות, הרי הן מחנכות לצניעות, וא"כ הן חייבות להראות דוגמא אישית, צניעות במאה אחוז, בלי שום קולות. לא שייך שתהיה מורה כזו, שמקילה באיזה דברים בצניעות. היא לא ראויה להיות מורה בכלל. צריכים כל האחראים ע"ז לדעת שלא שייך שמורה תקל באיזה דברים בצניעות, זהו היפך החינוך של בית הספר.

יהי רצון שנזכה להתחזק בזה, ועי"ז יגרמו להצלה של הדור הבא.

הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ שליט"א

הצניעות היא עיקר הברכה של הבית היהודי. כששומעים ח"ו ההיפך, מי יודע איך ההתנהגות בענין הצניעות. ואין הדבר תלוי רק בהתנהגות של אותו הבית בלבד, אלא התנהגות כל בית משפיעה על כל הסביבה.

ענין הצניעות מוכרח להיות היסוד של החיים. כתוב במדרש ויבן את הצלע, התבונן מאין לבראותה, הבורא יתברך התבונן מהיכן לברוא את האשה, בריאת האשה היתה צריכה התבוננות, כיון שכל העתיד עומד ע"ז, וכדי שהתכלית של בריאת האשה יתקיים וישאר בשלמות.

על הפסוק ותצא דינה בת לאה כתוב במדרש שהציאה של האשה צריכה להיות במצב שלא יכשלו בה אחרים במכשול של ראיית עיניים. זה לא רק שראיית עיניים מביא הרהורים, אלא ראיית עיניים מצד עצמו הוא עבירה. הגמ' בשבת אומרת מפני מה הוצרכו ישראל שבאותו הדור כפרה מפני שזנו עיניהם מן הערוה. ממילא על האשה מוטלת חובת שמירה על עצמה ושמירה שלא תכשיל אחרים. וא"א לומר שהתקופה שלנו זה אחרת, כי הרי יש לנו אחד מיי"ג עיקרים של אני מאמין, אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו!

הגאון רבי אביעזר פילץ שליט"א

ראש ישיבת תפרח

(תמצית מדבריו בכנס הנ"ל)

ונראה לבאר ע"פ הדברים הנ"ל, שרו של עשיו הבין שעתיד יעקב למלוך בעולם, "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה", הוא היה מוכן שלעתיד לבוא יהיה יעקב במקום הראוי לו, אבל הוא בכה והתחנן שזה יהיה בזמן שתהיה ישראל, אבל לכל הפחות בזמן שאתה יעקב, לשון עקבה, בזמן שידי נתונה עליך, את הזמן של הצרות תשאיר לי לגמרי, שמהצרה לא תעשה ברכה, ויעקב אומר אני לא מוותר, אני רוצה את אותה סגולה מיוחדת של "עת צרה היא ליעקב וממנה ישע" שתהיה החשיכה סיבת האורה, והמלאך נכנע ויברך אותו שם".

נצחון זה מהווה אמת יסוד לכל המהלך של עם ישראל בכל הגלויות. אלמלא אנטיוכוס לא היו לנו את אותם ימי האור של חנוכה, אלמלא עמלק, אלמלא המן, לא היה לנו אותו האור, את אותו היום שנקרא פורים, שהוא כפורים, שיום הכיפורים מנסה להשתוות אליו, את אותו היום שכ"כ משופע בחסד עליון.

לא היו החשמונאים מגיעים לדרגתם אלמלא היתה עת צרה ליעקב. לא היה שבט לוי מגיע לדרגתו אלמלא היה חטא העגל. לא היו יהושע וכלב מגיעים לדרגתם אלמלא היה עם ישראל באותה שפלות של חטא המרגלים.

(המשך בעמ' הבא)

הנביא אומר "עת צרה היא ליעקב וממנה יושע". הפסוק מלמד אותנו שהצרות של יעקב שונות מהצרות של אומות העולם, אומות העולם כשעוברת הצרה אומרים הלואי שלא תהיה הצרה מגיעה, לא כן הצרות של יעקב, הגם שצרות נוראות עברו על עם ישראל, לא היו צרות שלא השאירו רושם של רוממות. "אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחושך ה' אור לי", אומרים חז"ל אלמלא נפלתי לא קמתי, אלמלא ישבתי בחושך לא היה ה' אור לי, וכדברי רבינו יונה בשער השני: "כי יהיה החושך סיבת האורה". הפכת מספדי למחול לי, המספד עצמו הופך למחול. בליל הסדר אוכלים מרור, אומרים בשם המהר"ל ללמדך שהמרור הוא חלק מהגאולה.

על הפסוק "לא יעקב יאמר עוד שמך" מביא רש"י מהמדרש וז"ל "לא יאמר עוד שהברכות באו לך בעקבה וברמיה כי אם בשררה ובגילוי פנים, וסופך שהקב"ה נגלה אליך בבית אל ומחליף את שמך ושם הוא מברכך ואני שם אהיה ואודה לך עליהם, וזה שכתוב ויסר אל מלאך ויוכל, בכה ויתחנן לו, ומה נתחנן לו, בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו, המתן לי עד שיידבר עמנו שם, ולא רצה יעקב, ועל כרחו הודה לו עליהן, וזהו ויברך אותו שם, שהיה מתחנן להמתין לו, ולא רצה".

והדברים תמוהים וסתומים, מה היה איכפת לשרו של עשו, הוא מוכן להודות על הברכות, אבל רק שם, כשגיע לבית אל ושם הקב"ה יהיה, יעקב מתעקש ואומר אני רוצה דוקא פה, מה היה כאן הויכוח?

עת צרה היא ליעקב, נמצאים אנו במצב של צרה, שכמדומה שלא היתה כמוה כבר מאות בשנים, שחדר שרו של עשיו למחנינו, אותה רוח טומאה של הרחוב חדרה לקודש הקדשים. צלם בהיכל!

ויאבק איש עמו, זהו יסוד לדורות, שכל מלחמה שישנה עם זרעו של עשיו, ישנו מאחוריה כח טומאה שנקרא שרו של עשיו, שתפקידו להכנס לתוך יעקב, ותקע כף ירך יעקב. וכמו"כ בעניינינו, המלחמה איננה מלחמה פרטית של בית זה או אחר, עיר זו או אחרת, סמינר זה או אחר, זו מלחמת קודש של עם ישראל בקדושתו וטהרתו! עם ישראל נלחם עם שרו של עשיו!

בדורות קודמים שרו של עשיו היה בדמות היוונים, האינקוויזיציה, הנאצים וכו', היום הוא לבש פנים אחרות, פנים שוחקות ומאירות, הוא אינו בא בדרך של מלחמה, הוא נלחם מבפנים, הוא כובש את הלבבות! הוא חודר לליבו של כל בית ובית, של כל אשה ונערה, אותו "אל זר", ולא יהיה בכך אל זר, זהו אל זר שבליבו של כל אחד ואחד.

כתוב בפסוק בישעיה כי צו לצו קו לקו, אומר רש"י כשם שיש לנו צוים וקוים, כשם שיש לצד הקדושה חוקים, כשהנביא מוכיחם אומרים יש לנו צו לצו, לנו יש צו אחר, זהו הצו של שרו של עשיו שאומר: מוכרחים ללכת כך, א"א להכנע לגמרי לדרכי הצניעות...

אין זו מלחמה פרטית עראית של דור זה, זו מלחמת חרמה של עם ישראל! זו מלחמה על הלב של עם ישראל! עם ישראל נמצא בשפלות שלא היתה כדוגמתה בכל ימי גלותינו! שרו של עשיו נכנס לתוך קודש הקדשים! עלינו לדעת את חובת המלחמה, את חובתינו להציל את כבודו, את קדושתו וטהרתו של כלל ישראל.

אין זו מלחמה על סעיף בשו"ע אם כתוב כך או אחרת, זו מלחמה עם שרו של עשיו שנמצא בליבו של כל אחד ואחת! מוכרחים להלחם עם הלב בעצמו, עם הפנימיות, על כל אחת להלחם עם כח פנימי שיש בה. אין זה קל לעמוד במלחמה זו, אין זו מלחמה שאפשר לצאת בה בחרב ובחנית, צריך לרומם את המלחמה, לדעת על מה לוחמים, המלחמה צריכה להיות על הפנימיות, על השרשת היסודות!

עלינו להשריש בלבבות שעם ישראל אינו ככל העמים, אנו עם הנבחר, אתה בחרתנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות! עלינו להשריש בלבבות "שלא עשני גוי"!! אם ישנו רצון ללכת במלבוש הדומה לאמריקה, לפריז, ללונדון, הדבר מעיד על חיסרון בפנימיות, על חיסרון ב"אתה בחרתנו מכל העמים", על חיסרון ב"שלא עשני גוי"!!

עלינו להשריש בליבותינו פנימה שעם ישראל שונה מכל האומות. אצל עם ישראל החן אינו תלוי במה שבעולם קרוי חן, החן של עם ישראל הוא ממלכת כהנים וגוי קדוש! זהו ההוד! יפיו והדרו של עם ישראל הם בקדושתו וצניעותו, בכל כבודה בת מלך פנימה! אין זו הגבלה, זוהי הרחבה של החן והיפוי של עם ישראל!

אמנם, גם בצרה זו עלינו לזכור את ה"ממנה יושע". עלינו לדעת שישנה כאן הזדמנות בלתי חוזרת! שבט לוי זכה רק בגלל אותה ההזדמנות של חטא העגל. מי יודע, הרי אנו מקוים שימי הגאולה קרובים, מי יודע אם תחזור עוד כזו הזדמנות, אותה עת צרה שממנה יושע.

מצינו בחז"ל "אלוקיהם של אלו שונא זימה". ביטוי כזה כמעט ואינו מופיע בחז"ל על דברים אחרים. הדברים נעלים מבינתנו, אך אם חז"ל השתמשו במילים אלו, הם באו להחדיר בליבותינו, שכשם שאצל אדם ישנם דברים המעוררים אצלו סלידה אך למדת "שונא" לא הגיע, וישנם דברים שהוא שונא, כך אצל הקב"ה ישנה בחינה של "שונא", ישנם

דברים שגורמים לו להיות שונא! דבר זה הבינו גם אומות העולם, בלק ובלעם ידעו את הסוד הזה, אם הנך חפץ לפגוע בציפור נפשם של עם ישראל, אל תלחם בחרב ובחנית, אל תקח את בלעם לקלל, זה מיותר, תכנס בלבבות, תכניס קצת זימה, וכבר ניצחת את המערכה.

כולנו רוצים ברכה. אם בא צדיק לעיר כולם רצים לקבל ברכה. כל אחד יודע, עתים שאדם מצפה לברכת שמים, עיתים אדם נמצא עם בת הזקוקה לשידוך, עיתים אדם נמצא בחולי ה", עיתים אשה נמצאת בקושי בלידה או שאר דברים, מחפשים זכויות, מחפשים סגולות, מחפשים ברכה, וכאן הרי כל אחד מבין, אם הקב"ה שונא זימה, אם אצל הקב"ה זימה מביאה קללה, כמה ברכה תבוא על כל הידור בעניני הצניעות! כמה שפע יימשך מכל העולמות לאותה אשה ולאותו אב שישכיל לחנך את בנותיו שתלכנה בדרך ובצורה בה צריכה ללכת בת ישראל! כמה שפע של ברכה, כמה שידוכים יילכו למישרין, כמה בנים וחתנים תלמידי חכמים! לא צריך ללכת לצדיקים, לא צריך לחפש סגולות, הברכה מובטחת!

כל אחת ואחת תוכל לומר לקב"ה בעת שתצטרך לבוא אליו בתחינה: רבוננו של עולם! זכור לי איך שעמדתי בעוז ובעוזות דקדושה כנגד כל מיני מבטים של אלו שאולי לעגו לי בזוית עיניהם, שיניתי מה שצריך לשנות ולא הבטתי לימין ולשמאל, זכור לי בוראי! אין ספק כי יפתחו שערי שמים! תהיה אותה הברכה של הפכת מספדי למחול לי. הקב"ה אומר- כשהייתי בצרה עזרת לי, בוראי אהיה עמך בצרה. עשית רצוני- אעשה רצונך. וכמו שכתוב ביחזקאל "והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני".

וכן במה שנוגע לכלל ישראל, באים אנו לפני בורא עולם ואומרים: רבוננו של עולם! הבט משמים וראה כי היינו לעג לקלס בגויים, שונאים זוממים להשמיד אותנו, הבט משמים וראה באיזה מצב אנו נמצאים, אך צריך שער, צריך מסלול שיפתח שערים לאותה בקשה. במעמד זה ובמעמדים האחרים נוכל לבוא לפני בורא עולם ולומר: רבוננו של עולם! שמענו, הרגשנו מה שאתה שונא, שינינו מה שצריך לשנות, תיקנו מה שצריך לתקן, עשינו למענך, עשה למעננו!

ומאידך, להשאר עכשיו אדישים, להמשיך ללכת באותו מהלך, אפי' אם ימצאו איזו דרך היתר, אבל זה לא ההידור על כבודו של מקום! זה לא ההידור על אותם דברים שהקב"ה שונא! זה סותר צניעותו של שפע וברכה! ואינני רוצה להעלות על הדעת מה יהיה אם ח"ו אצטרך פעם לפנות אל הקב"ה ולומר: "רבוננו של עולם תעזור לי, אני בצרה", אני אשפוך דמעות כמים, אבל כשהיה המעמד הזה לא הטיתי שכס, לא עזרתי...

עת צרה היא ליעקב וממנה יושע, זהו השורש עליו צריכה להיות אותה מלחמת פנים. זו צריכה להיות צורת המלחמה, צריכים להראות את ה"ממנה יושע", מה אפשר להרויח מה"עת צרה היא ליעקב". אם מותרת צורה זו או אחרת, מישוהו יכול להתווכח כך או כך, אך עלינו להבין, ישנה פה הזדמנות לברכה, אפשר לזכות לברכה בבית, להרחבת הדעת, לכל הדברים הגדולים שכל יהודי ויהודיה מאחלת לעצמה ולכל משפחתה.

אלו הדברים שצריכים לחלחל בליבותינו, טופח ע"מ להטפח, שנוכל להעביר לבני ביתינו, שהמלחמה איננה רק להגן על הצניעות, זו מלחמה להגן על עצמנו, להגן על הברכה, להגן על עם ישראל!

יתן הקב"ה, אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים, ויציל נפשתינו מן השעות הרעות ויחון אותנו לפליטת עולמים.

בתקופה האחרונה זכינו לרוח של תשובה- אורות בתוך החושך- להחזרת עטרת יופי הצניעות ליושנה. למרות כל הקשיים והנסיגות, העזות דקדושה הנפלאה מצד אברכים בני עליה אמיתיים הוכיחה שאפשר להתרומם מעל הכל.

עד היום בחרתם שלא לפרסם את כללי ההלכה בקשר לסוגי הפאות שנאסרו מקדמת דנא ע"י גדולי ופוסקי הדור זצ"ל ויבלחטי"א.

מן הסתם, שיקולכם הינם מצד רגישות הנושא, שלא לפסול ח"ו ת"ח ובני תורה יקרים, אשר מחמת עוצם השפעת האופנה והלחץ החברתי וכ"י אינם מצליחים להתמודד עם הנסיגות כפי שהיו רוצים.

אמנם, כאגודה, עם ה"יד על הדופק", מצד דעתם ורצונם של מאות אברכים, מחובתינו להודיע לכם שיש היום **רצון עז** בקרב בני תורה מבקשי האמת הספוגים בעזות דקדושה, לציית אל רבותינו מאורי הדור ולהשתפר בצניעות כיסוי הראש. מתוך אמיצות נפלאה, **רבים** הם הרוצים להתנתק כפי יכולתם מההתמכרות לסוגי פאות אשר על פי כללי ההלכה שנקבעו מקדמת דנא אסורות- כידוע- לכל הדעות משום פריצות.

כידוע, מצד גדולי ישראל ועמודי ההוראה, כללי ההלכה שנקבעו אז הם השולחן ערוך לענין היתר פאה נכרית, וכל פאה שאינה לפי הכללים אסורה מדינא. **מציצם**, הפירצות מצד כללי האופנה לא קבעו הלכות חדשות.

ידוע שבמשך השנים מרן הגר"י אלשיב שליט"א מורה שוב ושוב בתקיפות ובחריפות לכל שואליו, שבין לענין האורך ובין לענין הדגמים, פאות שאינן לפי כללי ההלכה הן פרוצות ואסורות.¹

בכנס הגדול בירושלים, באולמי רמת תמיר (מוצש"ק חיי שרה), במעמד מרן הגר"י אלשיב וזקני הדור שליט"א, שמענו את ההחלטות ואת ההלכות על פי הוראתם של כל גדולי הדור שליט"א. **הם הדגישו שוב, שכללי ההלכה הם כפי מה שנקבע מקדמת דנא.** המסר היה ברור: זאת התורה לא תהא מוחלפת!

רבותינו ציפו ומצפים מאתנו **לשאוב ממעיינות העזות דקדושה שבתוכנו!** זקני הדור מצפים מאתנו להבין ענין מאד בסיסי: אי אפשר להשריש מנהגים חדשים על פי פירצות בכללי ההלכה, גם אם הנסיגות הם גדולים.² ביסוס והשרשת שיטות והלכות חדשות על פי פירצות **והתדרדרות**, דהיינו "רפורמה", זוהי דרכם של האפיקורסים וכל שאר התנועות שהביאו חורבן לעם ישראל. אותם העומדים מאחורי תנועות אלו מנעו ומונעים מיהודים לשוב בתשובה על חטאים, היות ועל פי "השקפותיהם" החטאים אינם חטאים עקב "המציאות החדשה של רוח התקופה" וכ"י. יהודים החרדים לדבר ה', המנותקים מהשקפות כאלו, לא העיזו ולא מעיזים **לבסס** פירצות כמנהגים ושיטות, ובודאי שלא מבססים את כללי האופנה הטמאה, אשר מקורה בכוחות הטומאה, כידוע.

לגבי הרבה סוגי פאות של הדור הצעיר, מדובר בעצם על אופנה טמאה ונוראה של המוני גויות פרוצות המשתמשות בכלים אלו למטרות אשר אי אפשר לפרט כאן, ה' ישמרנו. בני תורה ויהודים יקרים שבדקו את הענין וגילו את מה שגילו, בנוגע למטרות אשר עבורם מייצרים את הפאות האלו, נותרו המומים ומזועזעים.

ייתכן מאד והגיע הזמן שאנו נפרסם את כל האמת בחוברת מיוחדת, בכדי שאברכים יתייחסו אל הפאות הפרוצות בהתאם לידיעת המציאות הנוראה. על ידי ידיעת האמת, הציות אל גדולי ופוסקי הדור יהיה מתוך **שמחה**, מתוך **"אשרנו מה טוב חלקנו!"**

בחודשים האחרונים התברר לנו כי **מאות אברכים** מרגישים, שהגיע הזמן להשקיע בלחץ חברתי חדש על פי האופנה הנפלאה של התורה

הקדושה, כפי מה שחכמי התורה הורו לנו: **היופי הפנימי האמיתי של הלכות הצניעות בכיסוי הראש!**

לא אלמן ישראל! למרות הרוחות החזקות, אברכים אמיצים הביעו את רצונם העז להתנתק מסוגי הפאות שנאסרו ע"י גדולי הדור! למענם ולמען כל מבקשי האמת, אנו מבקשים מכם בכל לשון של בקשה לפרסם את כללי ההלכות הפאה דלהלן, שנקבעו, נוסחו ונכתבו ע"י ועדת הרבנים **מקדמת דנא!**

בני ברק תשמ"ו.

להלן סוגי הפאות שלא תחבושנה בנות ישראל:

חבישת פאות במראה טבעי, או בעצוב בולט או סתור, המושך את העין, מנוגדת לתורה ולהלכות הצניעות, כגון:

- 1) פאות ארוכות (האורך המותר מאחור- עד החוליה הראשונה של הצוואר).*
- 2) פאות במראה רטוב, או במראה פרוע. וכן שיער פאה מקורזל מאד.
- 3) פאה במראה שיער טבעי.**
- 4) שיער הנכנס לתוך הפנים ומכסה אותם בחלקן, *** וכן שערות הפאה המתפשטות לצדדים או לתוך הפנים על ידי תנועות ראש או משב רוח.
- 5) שינוי בולט בין שני צדדי הפאה באורכה או ברוחבה. וכן פאה מרובת שיער, ומנופחת בראשה או בצדדיה.***
- 6) פאות קצרות וקצוצות מאד- כתסרוקת "בין".
- 7) שיער אסוף, כגון: קוקו, צמה, קוקו שקר, קוקס וכדו'.
- 8) פאה שגוון שיערה בולט (כגון בלונדיני), צריך הקפדה יתירה על צניעותה.

גם החבושות כובע (צנזע כבצעו ובצורתו) וכיו"ב על הפאה, אסורות בחבישת סוגי הפאות הנ"ל. בכלל האיסור, גם מכירתן וסירוקן של פאות אלו.

ההוראות הנ"ל מחייבות כל בת ישראל ואינן ענין של חומרה בלבד, על כן חובה לבחון היטב היטב את כשרות הכיסוי.

"איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק"

ע"פ הוראת הרבנים הגאונים:

הגר"י אלשיב, הגר"ש אויערבך, הגר"ש ואזנר, הגר"י קרליץ, הגר"ש זילברשטיין, הגר"ש בערני, הגר"מ לוריא.

* אורך הפאה בצדדי הראש- עד תחתית האוזן ולא יותר, (מצוי בדגמי "קרה").

** מטרת הפוני שתראה הפאה כשיעיר טבעי. ובכלל זה: פוני בוכה, פוני קוצים, פוני דליל, גל הפוך וכדו'- על כן חובה להמנע מהם.

ומטעם זה יש להמנע גם מלבישת קשתות, סרטים וסיכות נוי על הפאה.

*** גבול שיער הפאה בצדדי הראש- עד סוף האוזן כלפי הפנים, ולא יותר (מצוי בדגמי "קרה").

**** וכן יש להמנע משאר עיצובים בולטים המושכים את העין.

הערה: על הבנות להקפיד על הכללים הנ"ל, (מלבד מראה טבעי ושיער אסוף כמובן).

התהלך אינו קל, עלינו להיות יוזמתיים ויצירתיים בדרכי ההתנתקות,³ אך רצון עז הוא השלב הראשון בדרך לשינויים, וכמו בכל הנסיגות הקשים בעבודת ה'.

לאור מצב ההתעוררות והרצון להתנתק מכלים המחטיאים ומכשילים, ישנה תכנית לבסס תנועה ארצית לכל מבקשי האמת הרוצים להשתייך לציבור המציית אל גדולי ופוסקי הדור זצ"ל ושליט"א, **בכל** גדרי הצניעות, בכדי לעורר רחמי שמים.

מובן מאליו שבכדי להתגבר על הנסיגות צריכים את ההתחזקות של השתייכות לציבור מתוך התאחדות. על ידי אגודה אחת נוכח שרוח התשובה והרצון העז יביא לשינויים נפלאים בס"ד, **וכפי שהוכיח הניסיון בתחומים אחרים.** אסור לנו לזלזל בעצמנו!

אברכים רציניים ויוזמתיים הספוגים בעזות דקדושה, הרוצים לסייע בביסוס התנועה ע"י רעיונות ועצות מעשיות, מתבקשים להביע את הכל בכתב. אנו נתייחס אל כל מכתב בכובד ראש. **האימון שלנו בגבורת הנפש של בני עליה אמיתיים**, וכפי שאנו רואים בחוש, מקשה עלינו את השתיקה.

אנו מודים לכם מעומק הלב, ומברכים אתכם שתמשיכו לקדש שם שמים ברבים.

בכבוד רב
אגודת חניכי הישיבות
שמחת חיים

ע"ש מרן הגר"ח מוולאז'ין ז"ע"א
ת.ד. 18473 ירושלים

נ.ב. האגודה היא התאחדות להתחזקות בכל יסודי הדת, אך היות ואברכים מרגישים שחייבים לחזק ולהתחזק בעיקר בעניני גדרי הצניעות, זאת המשמיה העיקרית. ברוך ה', עד עתה הצלחנו לחזק, לעודד ולרומם, ואנו בטוחים שנוכח לפעול למען הענין הנשגב הנ"ל ולעורר רחמי שמים. (ובעז"ה כשנוכח להתבסס נפרסם את הכתובת ומספר הטלפון וכ"י, לע"י עלינו להסתפק בכתובת הנ"ל).

³ בכדי להתגבר על הקשיים, ניתן להתקדם בהדרגה ובשלבים, מן הקל אל הכבד, תחילה בזמנים ובמקומות בהם הניסיון קל יותר, ולאט לאט להתקדם יותר ויותר.

¹ לדוגמא: ביום שני ז' אייר תשס"ה, נכנס אברך מקרית ספר אל מרן הגר"י אלשיב שליט"א, ואמר לו שישנם הטוענים שלדעת המתירים פאה מותר ללכת בכל פאה. מרן הגר"י אלשיב השיב בועקה: **חס ושלום!** פאה שאינה לפי הכללים, זה פרוץ! זה אסור! הוא שאל: "מה הם הכללים", מרן שליט"א השיב: **"כבר כתבו את הכללים בבני ברק!"** עכ"ל. (לשמיעה מכלי ראשון: 9740380-08)

² אם נתבונן במצב שהיה פעם בתחום שמירת הלשון, לפני שבעלי יוזמה הצליחו להפוך את ספרי החפץ חיים ל"פשיטא", כל יהודי ירא שמים הבין והודה על האמת שאלו שהוכיחו ודיברו על חומר הענין צדקו. אלו שמסרו את נפשם להחזיר את עטרת השולחן ערוך בעניני דיבור ליושנה לא פסלו אף אחד, ויהודים יקרים שהתרגלו לדבר מתוך "הנעשית לו כהתרה", לא השתמשו במצב הזה כדי להצדיק את דרכם כ"הסגנון שלנו" ח"ו. הם לא התנגדו לאלו שעסקו בתנועת התחזקות. **אדרבה!** גם אלו שהיו פרוצים בעניני דיבור הצטרפו לציבור המתחזקים על ידי כל השיטות והתכניות הנפלאות של בעלי יוזמה, לרומם, לחזק ולעודד. יהודים ישרים הבינו כדבר פשוט, שהעובדה ש"כולם" נכשלים בחטא הלשון, אינה משנה את עצם ההלכה, ולא העיזו לדבר על "רפורמה" ח"ו בגלל הלחץ החברתי ורוח התקופה. עלינו כבני תורה אמיתיים להפנים את מה שהיה אז כ"כ פשוט גם ליהודים פשוטים.

בת המלך הצנועה

האדמו"ר מחפש זמן רב שידוך לבנו המופלג והנעלה. בתשומת לב ראויה הוא מקשיב להצעות הרבות אשר הובאו לפניו.

בין הבאים היתה גם אשה אלמנה אחת. בתחוננים בקשה את הרבי שיברכנה למצא חתן הגון לביתה המחוננת שהגיעה לפירקה.

לתדהמתה של האשה, שאלה הרבי: "ומה הן מעלותיה של ביתך?" כשסיימה האם למנות את מעלות ביתה, חזר ושאל: "האם אלו הן כל מעלותיה, או שמא יש משהו נוסף הראוי לציון?"

נבוכה האלמנה מן השאלה, אך אם הרבי מבקש, ודאי יש דברים בגו. ננערה האשה מן הבושה שעטפה אותה, פתחה פיה וכך אמרה: "לא חשבת לי לספר דבר נוסף אולם הרבי מחפש מעשים יותר פנימיים ונסתרים, על כן אספר דבר נוסף."

"זו תקופה ממושכת אשר בנות השכונה מתאספות להן בשבת אחר הצהרים למסיבת רעים. ביתי הידירה רגליה מאספות אלו. לשאלתי, מדוע איננה משתתפת ענתה תשובה מתחמקת. אולם כשלא הרפתי ממנה ושללתי בדברים, "מדוע אינך משמחת את ליבך אחר שבוע עבודה מפרך?" השיבה, שאין רצונה לספר את טעמה הכמוס עימה. רק לאחר שגזרתי עליה בגזרת כיבוד אם שתגלה את סיבת עקשנותה, ענתה לי בבושה כי שעת ההתכנסות היא שעה שהרחובות מלאים באנשי העיר ההולכים לבתי הכנסת ובתי המדרש, ואין מן הצניעות לבת ישראל להלך ברחובה של עיר בשעה זו."

כאשר שמע האדמו"ר את הדברים, התרומם בהתרגשות של ממש מכסאו, והכריז: "ברוך שהחיני והגיעני לזמן הזה, למצא בת צנועה וחסודה לבני. זאת היא האשה אשר הועיד ה' לבני. בת ישראל אשר כוח וגבורה של רות, אמה של מלכות, מפעמת בקרבה, בת אשר איננה הולכת אחר מנהג העולם, אלא אחר רגשי צניעות לבה הטהור, זאת תהיה כלתי."

לתדהמתה ולאושרה של האלמנה הנצבת לפניו, נערכו בו ביום ה'תנאים' בשמחה ובטוב לבב בבית האדמו"ר, כשהוא מעלה על נס את שבחה האחרון המיוחד הזה. וכך אמר: אם כל כבודה להיות "פנימה", הרי זה סימן מובהק שהיא "בת מלך". ומי איננו חפץ להשתדך עם "בת מלך"!

(על פי "גדולי ישראל שהיכרתי", אנגליה, פורסם בעולם החסידות) עולמות של טוהר ח"א עמ' 62

שאלות לכל המשפחה, על פי הספר "עולמות של טוהר" להתבונן! להתרומם! להתעמק! לגלות!

הידורים בהלכות צניעות

(חלק א' פרק ד')

1. מה היתה הכרעת החפץ חיים זי"ע בויכוח שנתעורר בכנסיה הגדולה של אגודת ישראל בשנת תרפ"ג?
2. כיצד הסביר החפץ חיים זי"ע את הכרעתו?
3. הסבירו את המשמעות של שתי המילים הנוראות שבסוף הפסוק, במילים שלכם כפי שאתם מבינים.
4. לפי מה שהסביר הרב קלמנוביץ זצ"ל בדברי החפץ חיים זי"ע: מה אתם מציעים כרעיון מעשי אשר לדעתכם אפשר לבצעו בכדי לזכות ליותר שמירה מאת הקב"ה כפי שאנו כ"כ צריכים?
5. בעת דרשת הח"ח זי"ע היה מאוד קשה לשמוע אותו, אך, משפט אחד –זעקה- כולם שמעו. אלו ג' נקודות עיקריות השמיע בזעקתו?

"ותשחק ליום אחרון"

(חלק א' פרק א')

6. שאלה: עם כל ההבנה שלנו אודות החיובים והשכר העצום של נשים צנועות, איך בכל זאת מסבירים שהצטיינות מיוחדת בצניעות מתוך מסירות נפש יכולה לרומם ולקדש אשה עד לדרגתם של קדושי עליון?!

הלבוש הנורמלי

(חלק ב' פרק ט')

7. שאלה: לפי מה שאמר רבינו החזון איש זי"ע מהי ההגדרה המדוייקת של לבוש נורמלי לנשים ומהי ההגדרה של לבוש משונה? (נא לתמצת את התשובה במשפט אחד מקסימום עשר מילים)

בין השולחים תתקיים בעז"ה הגרלה מיוחדת על סך 500 ש"ח (נתרם במיוחד למדור זה לעי"נ הגה"צ ר' שלום מרדכי בן הגייר יצחק שבדיון זצ"ס). יש לשלוח את התשובות עד לתאריך י' בניסן, לת"ד 57375 ירושלים, בצירוף שם, כתובת וטלפון.

גם לכם מגיע האוצר הנפלא של סיפורים,

גילויים, דעת תורה, התחזקות, הזמנות ועוד...

עולמות של טוהר

הספר שרבים העידו שזכו על ידו לכוחות נפשיים עצומים להתרומם בגדרי הצניעות מתוך ויגבה לבו בדרכי ה'!

הרבנית קנייבסקי תחי': "חובה בכל בית יהודי!"

את הספר ניתן לרכוש ב"עטרת זהב":

ירושלים: רח' יחזקאל 2

בני ברק: רח' בן דוד 26

לפרטים: 100160-0573

שידוכים!

שדכן למשפחות ליטאיות המעוניינות במטפחת או בכיסוי על הפאה וכד'. טל': 03-9335045 בשעות הערב.

יהודי יקר! אם לבך כואב על מצב הצניעות הירוד, והנך חפץ לפעול לתיקון המצב, אנא! שא עמנו בנטל הוצאות העלון, ובכך תהיה שותף בקידוש שם שמים. תודה.

ניתן לפנות לטל' 02-5022132

דרושות תרומות באופן חד פעמי, לצורך הקמת חנות לבגדי נשים ע"פ ההלכה

(בהסכמת והכוונת הרבנים שליט"א, ללא מטרת רווח) טל': 08-9297526

וכל הנטפל לעושי מצוה כעושי מצוה-

נ.ב. המוסרות שיעורים בנושא המעוניינות לסייע בהתרמה, תוכלנה לקבל את אישור

הרבנים ופרטים נוספים בטל' הנ"ל.